

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní navrhovatelky: **SATPET Production s. r. o.**, se sídlem Nádražní 159, Ostrava, zast. JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamele, Ph.D., advokátem se sídlem Josefa Václava Sládka 35, Frýdek-Místek, proti odpůrci: **Statutární město Karviná**, se sídlem Fryštátská 1, Karviná, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) **R. O.**, II) **MERANO a. s.**, se sídlem Na Novém poli 5, Karviná, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu Statutárního města Karviné vydaného Zastupitelstvem Statutárního města Karviné dne 23. 4. 2018, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 1. 2024, č. j. 76 A 3/2023 - 76, ve znění opravného usnesení ze dne 23. 5. 2024, č. j. 76 A 3/2023 - 89,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Navrhovatelka **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odpůrci **se nepřiznávají** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatelka podala u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z 16. 1. 2023, kterým bylo zamítnuto její

odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karviné z 25. 10. 2022. Ten navrhovatelce nařídil odstranění změny stavby skladové haly, která byla provedena bez stavebního povolení a nebyla dodatečně povolena, a obnovení předcházejícího stavu stavby. Navrhovatelka se žalobou spojila návrh na zrušení opatření obecné povahy odpůrce z 23. 4. 2018, č. 792, územního plánu Statutárního města Karviná.

[2] Krajský soud návrh vyloučil k samostatnému projednání usnesením ze dne 4. 8. 2023, č. j. 25 A 18/2023 - 68, a následně jej odmítl usnesením označeným v záhlaví tohoto rozsudku. Tzv. incidenční přezkum opatření obecné povahy, který je upravený v druhé větě § 101a odst. 1 s. ř. s., je možný pouze za situace, kdy bylo napadané opatření obecné povahy užito ve věci, ve které navrhovatel podal současně s návrhem na jeho zrušení žalobu. V navrhovatelčině případě by tedy napadený územní plán (opatření obecné povahy) musel být použit ve věci rozhodnutí o nařízení odstranění změny stavby vydaného podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona. Krajský soud konstatoval, že napadený územní plán použitý nebyl, jelikož hledisko souladu provedené stavby s platnou územně plánovací dokumentací není pro rozhodnutí o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona podstatné. Svůj závěr opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, čj. 1 As 115/2016 - 23, č. 3608/2017 Sb. NSS, a na něj navazující (souladnou) judikaturu správních soudů. Navrhovatelka tedy nemohla podat návrh na incidenční přezkum územního plánu. Mohla podat pouze obecný návrh na zrušení územního plánu, pro který však již uplynula jednorozhodná lhůta k podání podle § 101b odst. 1 s. ř. s. Návrh tak byl podán opožděně. Krajský soud jej proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

II. Kasační stížnost navrhovatelky a vyjádření k ní

[3] Navrhovatelka (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhuje zrušit výrok I., kterým krajský soud odmítl její návrh, a výrok II., kterým jí soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatelka namítá, že v krajském soudem použitým rozsudku NSS č. j. 1 As 115/2016 - 23 se „jedná o jiný případ“. Uvádí, že v jejím případě „jde o podstatu posouzení celé právní věci o to, že u místní komunikaci ulice U. F. v K.-R., je od šedesátých let umístěn oplocený areál, který sloužil k zemědělské výrobě a byl v majetku Státního statku Český Těšín – hospodářství RÁJ (živočišná výroba)“. Dále stěžovatelka píše o historii zmíněného oploceného areálu a o způsobu využití haly (pozn. NSS: stavba, jejíž změnu má podle rozhodnutí krajského úřadu stěžovatelka odstranit). Poukazuje také na „fakt, že hala byla v době kupní smlouvy uzavřené stěžovatelem a dlouho poté v katastru nemovitostí uvedena jako výrobní hala. Nicméně ve výpisu z katastru nemovitostí ze dne 1. 2. 2024 hala jako objekt výroby již uvedena není.“ Stavba, jejíž odstranění krajský úřad stěžovatelce nařídil, nikdy stavbou nebyla a ani stavbou není. Je to „kontejner, který je provizorním zařízením staveniště, tudíž nepotřebuje stavební povolení, územní rozhodnutí a ani nic dalšího.“ Pokud by nedošlo ke zneužití nelegitimního dokladu při pořizování nového územního plánu Města Karviné, tak by nikdy k tomuto „tzv. odstranění stavby“ nedošlo. Návrh na zrušení územního plánu stěžovatelka podala, protože již vyčerpala všechny zákonné možnosti v rámci správního řízení.

pokračování

[5] Stěžovatelka proto namítá, že „[r]ozhodnutí Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 21. prosince 2016, č. j. 1 As 115/2016 - 23, o které se opírá odmítavé stanovisko Krajského soudu v Ostravě by se k tomuto účelu argumentace nemělo použít, neboť v kontextu shora uvedených skutečností a skutečností tvrzených v žalobě, není tento judikát pro danou právní věc přílehlavý.“

[6] Ke kasační stížnosti se vyjádřil odpůrce, který se zcela ztotožňuje s usnesením krajského soudu a navrhuje ji zamítnout. Nadto poznamenává, že není pravda, že by stěžovatelka vyčerpala všechny *zákonné možnosti* ve správním řízení, když své námitky neuplatnila v řízení o dodatečném povolení stavby.

[7] Ke kasační stížnosti se rovněž vyjádřila osoba zúčastněná na řízení I), která odkazuje na své vyjádření k návrhu stěžovatelky předložené v řízení před krajským soudem. V tomto vyjádření uvádí, že vůči územnímu plánu vznesla při jeho projednání námitku, jíž nebylo vyhověno. Dále ve svém vyjádření osoba zúčastněná na řízení I) vyjmenovává *újmy a zásahy do jejích práv*, které jí přijetí územního plánu způsobilo. Osoba zúčastněná na řízení I) se *připojuje* k návrhu stěžovatelky na zrušení výroků I. a II. a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem, a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti NSS posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost **není** důvodná.

[10] NSS připomíná, že z § 109 odst. 4 věty první s. ř. s. a jeho ustálené judikatury (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70), vyplývá, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu. Je proto odpovědností stěžovatelů, aby v kasační stížnosti specifikovali skutkové a právní důvody, pro které napadají rozhodnutí krajského soudu. Pokud stěžovatel nepředloží relevantní polemiku se závěry či argumentací krajského soudu, nezbyvá NSS než přezkoumat zásadně pouze to, zda krajský soud v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vypořádal žalobní námitky a racionálně argumentačně podepřel své závěry.

[11] Stěžovatelčina kasační stížnost, byť předložená právním profesionálem – advokátem, je na samé hranici projednatelnosti. Jedinou kasační námitkou, kterou lze z textu kasační stížnosti *vydestilovat*, je zcela obecné zpochybnění přílehlavosti použití závěrů rozsudku NSS, č. j. 1 As 115/2016 - 23, na posuzovanou věc, a to primárně, zdá se, na základě patrně skutkového odlišení (jiný pozemek, jiná dispozice), a nikoliv jakékoliv odlišnosti právní, či relevantní odlišnosti skutkové.

[12] NSS nicméně neshledává žádný důvod, proč by jeho dřívější rozsudek neměl krajský soud v posuzované věci použít. Krajský úřad nařídil stěžovatelce odstranit změnu stavby rozhodnutím podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Právní věta vytvořená

ze zmíněného rozsudku, kterou NSS publikoval ve sbírce svých rozhodnutí, zní: „S žalobou proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby prováděné nebo provedené bez potřebného povolení nebo v rozporu s ním podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), nelze po uplynutí tříleté lhůty podle § 101b odst. 1 s. ř. s. spojit návrh na zrušení územně plánovací dokumentace ve smyslu § 101a odst. 1 druhá věta.“

[13] Od publikování právní věty zákonodárce zkrátil lhůtu pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101b odst. 1 s. ř. s. To však nic nemění na jediné logické interpretaci této právní věty, a sice že závěry rozsudku č. j. 1 As 115/2016 - 23 je třeba použít přesně na případy, jako je ten stěžovatelčin. Kasační námitka je proto nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] NSS proto dospěl k závěru, že nebyl naplněn tvrzený důvod kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce měl v řízení o kasační stížnosti plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. NSS mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal. Stejně tak nemají právo na náhradu nákladů řízení osoba zúčastněná na řízení I) a II), neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim náklady vznikly, a v řízení jim nevznikly ani jiné náklady, jejichž náhradu by soud mohl přiznat z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 7. listopadu 2024

Michal Bobek
předseda senátu